

ORKDAL

MENIGHETSBLAD

Nr. 8

OKTOBER 1967

16. årgang

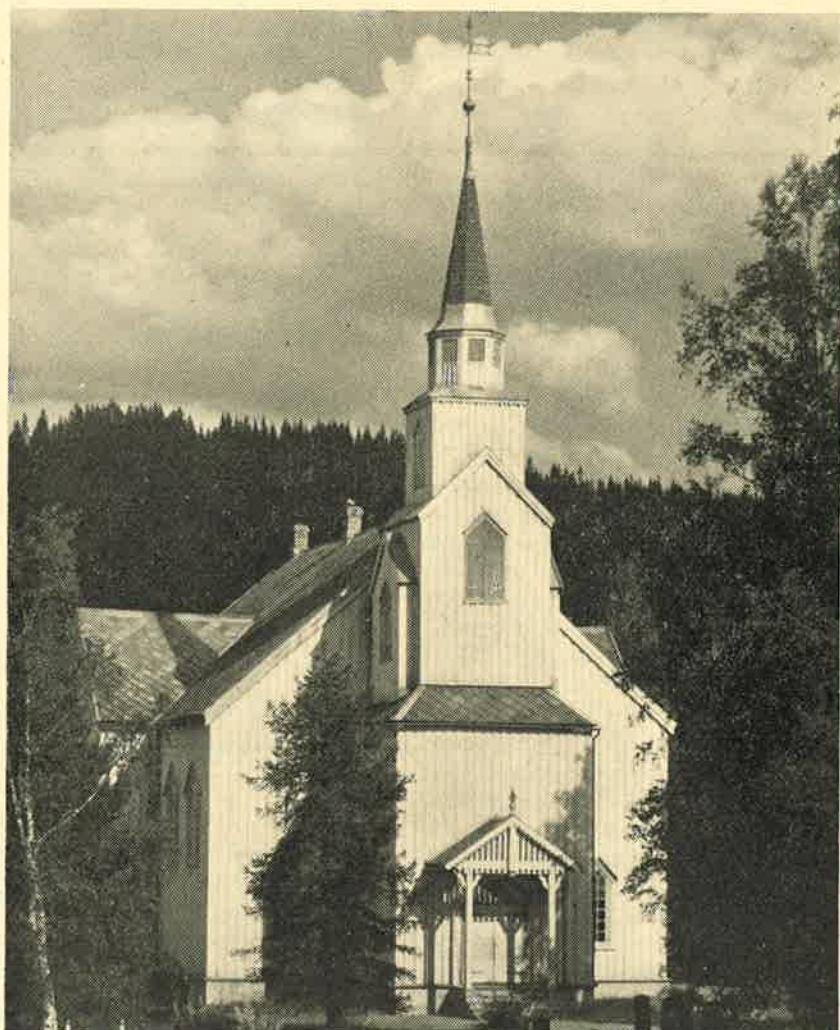
Kirken den er et gammelt hus,
Står om enn tårnene faller;
Tårner full mange sank i grus.
Klokker enn kimer og kaller,
Kaller på gammel og på ung,
Mest dog på sjelen trett og tung,
Syk for den evige hvile.

Vi er Guds hus og kirke nu,
Bygget av levende stener,
Som under koro med ørlig hu
Troen og dåpen forener.
Var vi på jord ei mer enn to,
Bygge dog vilde han og bo
Hos oss med hele sin nåde.

Give da Gud, hvor vi skal bo,
Alltid når klokkene ringer,
Folket må samles i Jesu tro,
Der hvor fra oven det klinger:
Verden vel ei, men I mig ser,
Alt hvad jeg sier, se det skjer!
Fred være med eder alle!

L. rev. nr. 723

Grundtvig

Kirken

den er

et gammelt hus

1867 Orkland kirke 1967

Ved den milepel som et hundreårsjubileum utgjør, er det så mangt som blir, eller burde bli, skrevet og sagt. La det med disse linjer bare bli gitt uttrykk for den glede og takk vi har grunn til å kjenne, og som sikkert mange av oss er seg bevisst, over å ha vår 100-årige kirke stående iblant oss såpass velstelt og bra som den er. En tidligere kirke, den på Svorkmo hytteplass, ble tatt av flommen. Kirken ved Moe har sikkert også vært i faresonen, i vedfyringens dager, både en og flere ganger.

I dag har vi grunn til, og rett til, i glede og takk å slå fast at vi har en vakker og verdig kirke i Orkland. Da den ble reist, var den sikkert så enkel og spartansk som overhode mulig, det var jo utvilsomt i sin tid et kjempeløft bare å få reist selve huset. Men etterhvert er ting skjedd og kommet til. Kirkens første orgel ble installert i 1901, bygget av A. Foosnes, Trondheim. I tiden omkring 1904–05 gjennemgikk kirken en omfattende fornyelse og utbedring mot det forfall som tiddens tann truet med. Oppfyringen har vært besørget av store vedovner som etterhvert ble skrøpelige (og derfor farlige) av en intens og ofte håpløs kamp mot trekk og kulde. I 1957 ble så, under ledelse av arkitekt John Tverdahl og byggmester Thore Lillery, den omfattende restaurering satt i gang som vi idag kan glede oss over, og som vekker adskillig anerkjennelse og beundring hos besøkende utenfra. Samtidig kom så det elektriske fyringsanlegg på plass og nytt dåpssakristi ble bygget. Enkelte ting venter vel enda på sin løsning, bl.a. alterpartiet som umiddelbart fortører seg noe underdimensjonert. Ved siden av denne restaureringen der tidligere Orkland kommune samt Marit Årlivolls legat ydet verdifulle bidrag, har det andre store løft i senere tid vært anskaffelsen av det nye orglet. Det er på 14 stemmer, levert av Rieger Kloss, Tsjekoslovakiet, og kom på ca. 70 000 kr. Det ble innviet 3. s. i advent 1966. Orgelsaken møtte stor forståelse både privat og offentlig, til uvriderlig hjelp for dem som hadde ansvar for det hele. Vi nevner her med takk Ork-

dal kommunes bidrag til bårehuset, der opptaket ble gjort av Orkland Bondekvinnelag, til utbedringen av tårnet og til orgelet.

I denne 100-årsperiode, så rik på forandringer lokalt og nasjonalt, har skiftende slekter og generasjoner hatt sin gang i kirken ved Moe. Her har det tross alt vært noe av et midtpunkt og samlingssted for distriktet. Det ligger nær å minnes fra salmen «Fedrane kyrkjå —»:

*Alt fekk si vigsla i kyrkjefamn:
Brudgom og brud med sin lovnad,
Heimen, og borni sitt kristennamn,
Dei som for ut,*

*dei som kom i hamn,
Dei som i Herren fekk sovna.*

Det har vel vært, og er vel også idag skrøpelig nok med kirkesøkning og alminnelig menighetsbevissthet, en aktiv og klar forståelse av hva vi eier i kirkens gudstjeneste og salmeskatt. Men måtte det leve hos oss en bønn om å skimte iallfall noe av dette mål som bør lyse i disse og senere dager: En levende og lovdyngende menighet som vil holde fast på sin tro og bekjennelse til kirkens oppstandne Herre, og som samtidig får eie vilje og kjærlighetens oppfinnsomhet til å gå ut blant mennesker og inn i tjenesten der Gud viser vei og legger gjerningene ferdig.

K.

Det som gikk forut for reisingen av nykirka i 1867

Den 5. mai 1859 søkte Orkdal formannskap Stiftsdireksjonen i Trondheim om å få flytte og utvide Svorkmo kapell. Søknaden ble 30. juni sendt Kirkedepartementet, ledsaget av prostens uttalelse. Den 19. november kom svaret: «K.departementet tilbagesender Angsøgningen med Bilag om Tillatelse til Flytting og Ombytning af Svorkmo Kirke i Ørkedalen Præstegjeld tilhørende Gjenpart af en af Stads-konduiteur Grosch afgivne og af den herværende Tegne og Kunstscoles Direction tiltrådt Erklæring. Departementet antager at det ikke vil være noget til Hinder for Ansøgnings Indvilgelse».

Den 28. november 1861 skrev Stiftsdireksjonen til prosten med henstilling om å utvirke at kommunestyret uttaler seg om følgende: 1) Enten at kapellet blir flyttet for å oppføres på gården Moes grunn, — 2) eller at det fortsatt blir stående mot at det bygges ny kirke på Eide, Støylen. Dette var nemlig også bragt på bane. Dernest skulle uttalesen gjelde ønskeligheten av at det ble opprettet et sær-

lig kirkesokn i forbindelse med den nyreiste kirke, enten den ble på Moe eller på Eide.

Kommunens svar av 14. juli henviser til avstemningsresultatet ved de menighetsmøter som ble holdt 11., 12. og 13. juni: 504 for Moe som kirkested og 478 for opprettelse av annexs. 348 for Eide som kirkested, mens bare 14 her stemte for annexs. I herredsstyrmøtene 10. februar og 28. mai 1864 ble det så vedtatt at Svorkmo kapell skulle flyttes til gården Moe og oppføres i utvidet målestokk. Dette vedtak med alle saksdokumenter ble 22. september oversendt K.dept. Kongelig resolusjon falt 3. des. 1864 for at «en Begravelsesplass tillades anlagt på gården Mo i Ørkedalen og en Kirke der oppført, og at Svorkmo-Kapel tillades benyttet til Materiale for samme».

I visitasprotokollen for 1866 står bl.a. følgende på 6. juli: «Svorkmo Kapel er i siste Vinter nedrevet og bragt til den nye byggetomt ved Gaarden Moe, hvor ny Kirke agtes oppført i Løbet af dette og næste

(Forts. s. 6).

TIL 100-ÅRSJUBILEET FOR ORKLAND KIRKE

I og for seg er ikke 100 år noen lang tid i Guds rikes historie. Men det nåværende kirkehus står i en lengere sammenheng. Og for slektene i dag og i dager som kommer, er dette huset kirka, der Ordet skal lyde og sakramentene forvaltes for skiftende generasjoner.

Orkland kirke er lys og vakker, og mye er gjort for å forskjonne den og gjøre den til et egnet redskap i arbeidet for Guds rike mellom oss. Det tenker vi på med takknemlighet i dag.

Olaf Havdal.

JUBILEUMSDAGER

1867 Orkland kirke 1967

Ondsdag 18. 10. kl. 19: TENARINGS-TREFFETS KIRKEVELD
Fredag 20. 10. kl. 12.30: SKOLEGUDSTJENESTE.

Søndag 22. 10. kl. 11: JUBILEUMSGUDSTJ. ved biskop Godal.

Prost Havdal og res. kap. Koren medvirker.

Sang av Orkland mannskor. Ofring til sportskapell på Hemnekjølen. Ved orgelet: Olav Høyem Husby.

Samme dag kl. 19: JUBILEUMSFEST.

Tale av biskop Godal og prost Havdal.

Sang av Orkland mannskor. Hilsener. Bevertning.

Søndag 29. 10. kl. 20: JUBILEUMSKONSERT.

Orkanger folkeskoles kor, dir. Ivar Strand.

Orkdal mannskor, Orkdal bl.kor, dir. Hallv. Morken.

Tale av res. kap. Koren. Ved orgelet: Steinar Jakobsen.

HELSING

frå utflyttere

Brooklyn U.S.A.

Sidan eg har vorte kjent med at Moe kyrkje skal feire 100 år i haust, vil eg som utflyttar få sende kyrkja i heimbygda mi ei helsing på denne høgtidsdagen frå denne sida av havet.

Det er så mange gode minner frå barneåra og frå den tida eg gjekk for presten, som kjem i tankane når det gjeld denne kyrkja.

Her vart eg døypt og konfirmera, her veit eg at faster mi hadde vore organist i sin ungdom, og mange andre hende på denne høgtidsdagen kjem for meg når eg tenkjer attende.

Her har min kjære far, besteforedre, og elles slekt og vene den siste kvilestaden sin, — ein heilag plass i tankane mine.

Når no Moe kyrkje skal feire sin 100 års dag som Gudshus for den øvre delen av bygda vil eg på denne måten få sende kyrkjeleden, som no eingong er kyrkja, mi beste helsing på høgtidsdagen.

Eg vil på alle utflyttarar til Amerika sine vegne få sende denne helsinga, og takk for alle gode minne som dreg tankane attende til denne staden, anten det er i sorg eller glede.

Vår hjartelege helsing til Dykk alle.

Audny Briseid.

f. Ljøkelsøy

Kristiansund N.

I anledning kirkens 100 årsjubileum vil jeg sende en hilsen og takk til dem som har vernet om og har sørget for at vår kjære Moe Kirke står så velstelt og pen — omgitt av vakre gravsteder, pyntet og stelt i kjærlig erindring om sine hengangne pårørende.

Min barndoms kirke vil alltid stå foran meg som et kjært og hellig minne med tankene tilbake til den tid da prestene Gustav Jenssen og Egil Brekke bodde i et av våre hus på Mobak og som med sin godhet og intime omgang med oss barn gav et minne av varig verdi.

Med håp om at jeg får anledning til å overvære 100 årsjubileet vil jeg ønske at kirkejubileet vil bli til glede og hygge for alle deltagere.

Sverre Grimsmo.

FRA

«KÅRSTUGU»

K. M. Elda har i dette mangfolde og innholdsrike hefte en interessant beskrivelse av forholdene på Mobak i den tiden Samuel og Gjertru Petterson var handelsfolk der i 1860-70årene. Etter to år i Engan slo de seg 1863-64 ned på Mobak av grunner som kan forstås på bakgrunn av følgende utdrag:

«Den nye vei opefter dalen forandret forholdene i mange retninger i rent ut forbausende grad. Der blev en trafik som folk stod undrende likeoverfor. Egnen om ekserplassen var tidligere et dødt strøk. Med den nye tidsmessige vei og kirken på ekserplassen blev strøket med et slag et meget livligt både trafik- og forretningsstrøk. Det nye handelssted på Mobak ble nu egentlig centret. Hele året rundt, men særlig om vinteren, var der en livlig trafik og virksomhet «hos Petterson» som stedet i lengere tid benævntes. Hele døgnet rundt var der kjørere og færdafolk som kvilte dersteds uti gården. I sannhet fik de det travelt folkene på Mobak. — Handels- og kvilestedet Mobak, samt dets grundlægger, bør ikke bli helt glemt, fordi der knytter sig så mange minder til samme, særlig i malmkjøringens merkelige tidsbolk».

Når det gjelder folk på kirkevei, får vi også levende glimt her: «Da eg kom til Orkdalen i 1876 var Moskjerka (no Orkland kyrkja) 9 år gammall. 1867 står det på tårnfløya. Der var messe tridjekvar helg — for fullt hus, for folk søkte til kyrja ennda.

«Til kirken samle sig fra hver gard og grend de unge, gamle, av kvinder og av mænd» —

Kirkjevegen var full av køyrarar og gangarar. Bilar og syklar var ikkje komne i bruk, og ridesalane for menn og kvinner, som det fyrr hadde vore slik stas med, hekk no ubruka på gardom. Mange stader heng dei enno på romet sitt — prydelegt salmakerarbeid. — I gardtunet på Mobak var det fullt av kjøretøy og folk, og hestar rundt veggene. Krambuva var open etter preika og så full av folk at det var vanskeleg å trenge seg fram til «sla-

get». — Folk gav seg god tid etter messa, handhelsa på kvarandre og talast ved. Alle lyfte på hatt eller huve for presten og like eins lyfte dei på hovudplagget til første slaget i sam-ringninga. — Når ein kom heimatt var det god kjøttkoking å få, heimefolket måtte få vita kven ein hadde råkt ved kyrkja, kven dei var i fylge med, korleis klædd kvinnfolka var, kven som hadde barn til dåpen, kven som var fadrar, kva som vart opplese på kjerkbakka o.m.m.

Series pastorum

eller rekken av dem som har vært prester ved kirken hører også med ved et 100-årsjubileum. Det betyr i denne sammenheng at vi får regne opp dem som har vært residerende kapellanaer i Orkdal og bodd mer eller mindre stabilt og varig i Orkland sokn. Bortsett fra dem som var her som vikarer noen uker eller måneder gjelder det følgende:

1. Otto Hilmar Selmer, 1886-1894
2. Gustav Jenssen, 1895-1906
3. Ingolf Riddervold, 1906-1912
4. Egil Brekke, 1913-1918
5. Peder Berge, vikar i hele 1915 under Brekkes reise til U.S.A.
6. Richard Sverre Kreutz, 1918-20
7. Lars J. Wormdahl 1920-1924
8. Trygve Leergaard, 1930-1962
9. Einar Koren, 1962-

Menighetsberetning for Orkdal

heter et skrift som kom ut i 1917, altså for 50 år siden. Redaktør var davaerende res. kap. Egil Brekke som her fikk gi en verdifull oversikt over menighetsliv og foreningsliv i vårt vidstrakte prestegjeld. Noen kopiering av denne tryksak er vel ikke ønskelig eller nødvendig, men på en eller annen måte burde det vel sekes gitt en samlet informasjon om og en presentasjon av det rikt forgrente arbeid både for ytre og indre misjon som også i våre dager går sin gang og har sin plass innen menigheten.

Ungdomsspalte

*Hold fast hva du har
Du fikk da som barn
de til dåpen deg bar!*
L. rev. 680. Jonas Dahl.

KONFIRMANTENE har i de siste ukene kommet igang med lesingen for presten, i et antall av ca. 150. Delvis har de også vært samlet i kirken forat menigheten der kan vite om dem og lettere huske på dem i forbønn og omtanke.

TENÅRINGSTREFFET på Svorkmo var samlet 27. 9. med bra tilslutning. Ole Lilleberg talte og viste lysbilder, og høstens konkurransen ble startet opp.

TENÅRINGSTREFFETS KIRKEKVELD 18. 10. kommer som en ekstra samling i sammenheng med 100-årsjubileet for Moe kirke. Neste ordinære Treff blir 25.

OGSA PÅ FANNREM blir det ungdomskveld for tenåringer i Mengårdens onsd. 18. kl. 19 ved ungd.-nemnda.

TIL JUBILEUMSKONSERTEN i Moe kirke 29. kl. 20 er ikke minst dere unge velkommen. Ved siden av korsangen vil vi også prøve å få festlig fellessang og vekselsang.

UNGDOMSGUDSTJENESTE i Orkdal kirke søndag 5. 11. kl. 20. Korsang og solosang.

LYSBÆRERE trenger vi alltid, også i forbindelse med jubileumsfeiringen i Orkland kirke. Vi ville gjerne ha hjelp fra konfirmantene med en lysprosesjon ved tenåringkvelden 18. 10. Likedan kanskje med å få til en fakkellallé utenfor kirken ved konserten 29. 10. Ved selve jubileumsgudstj. den 22. ville det ha vært fint med en dobbeltrekke av konfirmanter fra kirkegårdsparten frem til kirketrappen. Da måtte vi få med også en del av fjorårets konfirmanter. La oss prøve å få det til!

KONTORTID

Soknepresten vil man treffen sikrest før kl. 10 alle dager unntatt mandag og lørdag, og fredag kl. 17-19. Ellers kan tid avtales i telefonen.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.
Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4.—

Redaktør:
RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:
LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:
Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:
Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.
For Orkland:
Lærer Nils Ofstad.

SIDEN SIST:

Hele september måned ble preget av presteskiftet i Orkdal. Det gikk på løpende bånd med avskjed og tilfredelse. For sokneprest Olsen ble det, i tilknytning til avskjedsguds-tjenestene rundt om holdt kirkekaffe, der en på de forskjellige steder fikk si takkens ord og ønske alt godt på det nye sted. Naturlig nok fikk avskjeden i Orkanger kirke og på Bårdshaug etterpå 1. 10. sitt særlige preg av hjertelighet og venmod. Tyve år på e n plass, slik som Olsen har vært knyttet til Orkanger, setter sine spor og knytter mange bånd.

Den nye sokneprest, Havdal, har også vært på sin velkomstrunde de fleste steder, d.v.s. ved tiltredelsen i hovedkirken 10. 9. var de nye prestefolk også vertspolk i prestegården for en rekke innbudte.

Ellers skal bare nevnes søndag 8. 10. som en god og trivelig kirkedag i Orkland, preget av konfirmantjubilanter og årets nye konfirmanter som ble fremstillet for menigheten. Adskillige hadde funnet veien både fra 60-årskullet, fra 50-åringene og noen ferre fra 25-åringene. Til og med var der en representant for 70-årskonfirmantene, Ingeborg Gimse fra Drogsetmoen. Alle disse var samlet etter gudstjenesten i kirken til samvær på Svorkmo misjonshus. Der var det rikelig bevertning, tale og sang, — og g o d anledning til å få en prat om gamle dager og gamle minner. Dessuten fikk vi noe som var ment som et lite intervju, men som meget snart gikk over til et improvisert kåseri fra 70-årsjubilantens reise til Israel sistte vår. Det var et hyggelig innslag som var imponerende på flere vis. De mest langveisfarende ellers var blant 25-årskonfirmantene, med representanter fra Spydeberg i Østfold og fra Os i Østerdalen.

Det kan føyes til i denne spalte at Kirkedagene 1967 ble avviklet i Oslo i beg. av oktober med stor deltagelse og med engagerte og engagerende foredragsholdere. Saker og ting ble drøftet i enkeltgrupper og i plenum, sikkert av største betydning for kirkens fremtid i vårt folk. Vi håper at gode impulsar kunne bre seg som ringer i vannet og få virking også her hos oss.

På dørstokken

«Ingen veit hva en har, før en skal flytte», heter det med et kjent ord som også vi har sannet. Det er andre ting også som en først for alvor vet når en flytter — mange ting, ikke minst når en tar til å dra på årene. For moro skyld gjør en det iallfall ikke. Det må være klare motiver bak.

Vi har den tro at det skulle være slink denne gang. Da veier en ikke etterpå for og imot. Da tar man dagene slik de kommer og sier: i Jesu navn — og ser framover med frimodighet. Så mange spør: «Kommer dere til å trivs her nå da?» — På en måte er det vel litt tidlig å svare på det. Men det er ikke egentlig det store spørsmål. Vi trivs der vi har vår gjerning og våre oppgaver. Og oppgavene blir nok lagt til rette også her. Det står et ord om de gjerninger Gud legger til rette for oss, «forat vi skal vandre i dem». Vi tror det ordet gjelder også for den nederste delen av Orklandalføret. — Det er egentlig det store spørsmål, om vi vil følge dette ordet eller ei.

Så takker vi for alle gode ord, for varme håndtrykk og vakre blomster som vi er blitt møtt med, og for uttrykk for vilje til samarbeid og forståelse. Vi vil prøve å gjengjelde dem så langt evnene rekker.

Sigrid og Olaf Havdal.

Mangler vi bibelkunnskap?

Det er blitt sagt at Bibelen er den mest utbredte, men minst leste bok her til lands. Kjennskapet til bilden kan være mangelfullt ofte hos dem som angriper kirke og kristendom, men også blant dem som bekjerner kristennavn og gjerne vil delta i misjon og kristen tjeneste ellers kan bibelkunnskapen være skrøpelig nok.

Det vil sikkert være god hjelp å få for dem som kjenner dette som en personlig vanskelighet når det nå settes igang en bibeluke som skal avvikles på Moe misjonshus 10.-15. oktober. Det er Misjonssambandet som forestår kurset som det vel bør kalles, representert ved misjonær Staurset og sekr. Konstad. Møtetiden er kl. 20 om hverdagskveldene, og søndag blir det avslutningsfest kl. 16.

GUDSTENESTER

15/10, 21. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Prost Havdal.
50-årskonfirmantene med ektefelle innbys særskilt til gudstj. og samvær etterpå.

Sang av Husmorlagets kor.
Orkanger kl. 11: Res. kap. Koren. 50 årskonfirmantene innbys særskilt.

18/10, onsdag.

Orkland kl. 19: TENÅRINGS-TREFFETS kirkekveld.

20/10, fredag.

Orkland kl. 12,30: Skolegudstj.

22/10, 22. s. e. tref.

Orkland kl. 11: JUBILEUMSGUDSTJENESTE ved biskopen.
Prost Havdal og res. kap. Koren deltar. Sang av Orkland manns-

kor. Ved orgellet: Olav Høyem Husby. Ofr. til sportskapell på Hemnekjølen. Kirkebuss fra Houston kl. 10 over Monset.

29/10, Bots- og bededag.

Orkanger kl. 11: Havdal.
Geitastrand kl. 11: Koren.

5/11, Allehelgensdag.

Orkdal kl. 11: Havdal.
REFORMASJONSJUBILEUM.
Nattverd.

Orkland kl. 11: Koren.
REFORMASJONSJUBILEUM.
Nattverd.
Orkdal kl. 20: UNGDOMSGUDS-TJENESTE. Kor- og solosang.

12/10: 25. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Koren. Nattv.
Ustjåren skole kl. 11: Havdal.

Reformasjons jubileum

Mere skal tas med om denne sak i neste nr., men vi sakser her fra Tromsø Domkirkes Menighetsblad noe som utvilsomt er et nødvendig memento midt opp i all jubileumsfeiring:

En stadig og personlig reformasjon.

Den 31. oktober er det 450 år siden Martin Luther slo opp 95 setninger på kirkedøra i Wittenberg. Med det startet han reformasjonen, som kom til å få slik enorm betydning for kristendommens frigjøring fra en korrupt pavekirke. I de reformerte land ble det opprettet nasjonale kirker uavhenig av Roma, og morsmålet erstattet latinen i gudstjenesten. Bibelen ble oversatt til en rekke språk, og den enkelte kristne kunne nå selv forvisse seg om at den forkynnelse han hørte, virkelig stemte med Guds ord.

Samtidig med at Bibelen kom i hendene på de mange, fulgte det med et ansvar for hvordan den ble brukt. Å studere den hellige skrift med et oppriktig hjerte og åpent sinn ble en oppgave for hver enkelt. Reformasjonen gjorde kristendommen til en personlig sak, med beto-

ning av den enkeltes eget ansvar for hvordan han tok imot Guds ord. Og nettopp dette med å ta imot ble en hovedsak. Guds nåde er ikke til salgs, hverken for penger eller gode gjerninger. Pavekirken solgte avlat. Den reformerte kirke lærte at frelse bare kan oppnås gjennom personlig syndserkjennelse og tro.

Hvordan er det i dag? Hvordan står kristendommen i et folk der 96 % er medlemmer av statskirken? Kjøper vi oss fremdeles fri fra vårt personlige ansvar ved bidrag til innsamlinger, eller er vårt personlige forhold til Gud den viktigste sak for oss? I en tid da det «sosiale evangelium» dominerer så sterkt, hva med troen? Gode gjerninger er meget viktige, men uten tro fører den ingen til frelse.

Reformasjonens krav om personlig tro er like aktuelt i dag. Det er et krav som aldri kan oppfylles en gang for alle. Hvert individ i hver generasjon må oppfylle det i en stadig fornyelse. Uten denne personlige fornyelse vil kristendommen forfalle under menneskelig sløvhets og kirkelig byråkrati. Luthers reformasjon hjelper oss ikke hvis vi ikke holder den vedlike. Det vi trenger, er en stadig og personlig reformasjon.

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkland.

17/9: John Øystein Gjønnes
Bjørn Selbekk

Orkdal.

3/9: Lars Anton Snøsen
Geir Hidle, Wenche Bach
Astrid Rian

10/9: Sissel Jorunn Kjelstad
Ann Iren Mosbakk

17/9: Olav Sande Eftedal.

1/10: Ivar Hansen, Jon Olav Almlie
Stig Løfshus
Liv Randi Fandrem.

Orkanger.

24/9: Bodil Ødegaard.

Vigde

Orkland.

26/8: Torbjørn Gunlev Ulvær og Johanna Dalen (Domkirken).

Orkdal.

30/9: Dag Eirik Reisnes og Kari Anne Wik
Knut Gunnar Haukås og Janne Mari Hågensen.

Orkanger.

2/9: Idar Kåre Dalen og Tove Eilertsen

30/9: Alf Grødal og Ellinor Margrete Kjønli

Vigd i Tr.heim 22/7: Ola Størset og Åse Margrete Husdahl.

Døde

Orkland.

12/9: Johan Svee, f. 1908

24/9: Ola Høve, f. 1886.

2/10: Karen Skjølberg, f. 1891.

Orkdal.

31/8: Johan L. Sundli, f. 1889

22/9: Karen-Anna Svorkås
f. 1890.

Orkanger.

30/8: Karen Evjen, f. 1886.

13/9: Sverre Fiskum, f. 1898.